

Flexicurita a její projevy v českém pracovním právu

Tato diplomová práce se zabývá tématem flexicurity a jejích projevů v českém pracovním právu. Po první kapitole, která se zaměřuje na obecný výklad základních pojmů pracovního práva, je věnována pozornost již samotnému tématu, principu flexicurity. Jedná se o koncept, jehož cílem je dosáhnout harmonie mezi flexibilním ujednáním subjektů pracovněprávních vztahů a garancí určité úrovně pracovních podmínek pro zaměstnance. Je vysvětlena také podstata jednotlivých složek flexicurity, flexibilita zaměstnávání a ochrana zaměstnance. V rámci základního výkladu o flexicitě je také přiblížen postoj Evropské unie k této nové koncepci.

Třetí kapitola práce je zaměřena na působení flexicurity v rámci českého pracovního práva. Ve výkladu jsou nastíněny možné způsoby vytváření právního prostoru pro působení flexicurity a jsou zde také přiblíženy subjekty, které mohou flexibilitou a ochrannou v rámci pracovněprávních vztahů disponovat.

V další části je analyzován pracovní poměr, jako jeden ze základních pracovněprávních vztahů, z pohledu působení flexicurity. Pozornost je věnována institutům souvisejícím se vznikem, změnou a skončením pracovního poměru. Součástí analýzy jsou i úvahy *de lege ferenda*.

V závěrečné kapitole je věnována pozornost novému občanskému zákoníku, který nabude účinnosti 1. 1. 2014, a jeho dopadům do pracovního práva.